

PROWADZĄCY

Serdecznie witamy wszystkich gości przybyłych na uroczystość nadania imienia Publicznej Szkole Podstawowej i Publicznemu Gimnazjum w Łękach Górnych, wręczenia sztandaru szkole oraz 60-lecia oddania budynku szkoły.

Dzień 23 maja 2015 roku zapisze się w historii szkoły jako jeden z najważniejszych. Właśnie dzisiaj nastąpi nadanie szkole imienia Kardynała Stefana Wyszyńskiego Prymasa Tysiąclecia i przekazanie sztandaru.

Proszę wszystkich o powstanie.

Bacność!

Do hymnu państwowego!

Po hymnie!

PROWADZĄCY

Proszę o zabranie głosu pana dyrektora Grzegorza Stawarza
Krótkie powitanie i przemówienie

PROWADZĄCY

Prosimy o zabranie głosu nauczyciela naszej szkoły pana Jacka Wojnarowskiego który przedstawi nam w skrócie historię naszej szkoły a także przybliży nam postać naszego patrona Prymasa Tysiąclecia i uzasadni nasz wybór.

PROWADZĄCY

Teraz nastąpi uroczysty moment nadania imienia naszej szkole.

- Proszę Burmistrz Pilzna Panią Ewę Gołębiowską o odczytanie Uchwały Rady Miasta o nadaniu Publicznej Szkole Podstawowej i Publicznemu Gimnazjum imienia Kardynała Stefana Wyszyńskiego Prymasa Tysiąclecia

Odczytanie uchwały Rady Gminy i wręczenie dyrektorowi szkoły.

Dyrektor: Dziękuję w imieniu całej społeczności szkolnej Zespołu Szkół w Łękach Górnych

PROWADZĄCY

Dostojni Goście, Szanowni Rodzice, Nauczyciele, Uczniowie
Za chwilę przedstawiciele Rady Rodziców wręczą sztandar
Dyrektorowi szkoły, który następnie zostanie przekazany Szkolnemu

Pocztowi Sztandarowemu. Fundatorem sztandaru jest nasz rodak, absolwent tej szkoły Stanisław Jarosz właściciel firmy Taurus.

PROWADZĄCY

Proszę wszystkich o powstanie.

Poczet sztandarowy do przekazania sztandaru wystąpi.

PROWADZĄCY

Proszę przedstawicieli Rady Rodziców Zespołu Szkół w Łękach Górnych o przekazanie sztandaru szkoły.

- rodzic przewodnicząca RR

„Panie Dyrektorze – w imieniu rodziców – przekazuję ten sztandar Publicznej Szkole Podstawowej oraz Publicznemu Gimnazjum imienia Kardynała Stefana Wyszyńskiego Prymasa Tysiąclecia – jako symbol tradycji patriotycznych i szacunku dla człowieka, hartu ducha, wartości, które stanowią fundament pracy wychowawczej szkoły oraz wspólnych dążeń rodziców i nauczycieli”.

Dyrektor Grzegorz Stawarz

(- klęka, całuje sztandar i odbiera z rąk rodzica)

mówi:

„Przyjmując sztandar wyrażam serdeczne podziękowanie za tak cenny dar. Pragnę zapewnić, że jest on symbolem wartości, które są i będą fundamentem pracy wychowawczej naszej szkoły”.

PROWADZĄCY:

Teraz nastąpi przekazanie sztandaru uczniom.

PROWADZĄCY:

Baczność!

Poczet sztandarowy Zespołu Szkół imienia Kardynała Stefana Wyszyńskiego Prymasa Tysiąclecia do przyjęcia sztandaru – wystąpi!
(poczet podchodzi do dyr. szkoły)

Dyrektor mówi:

„Drodzy Uczniowie. Przekazuję sztandar w Wasze ręce. Niech prowadzi Was ku lepszej przyszłości. Niech zawsze będzie symbolem Waszej godności i powinności uczniowskiej. Strzeżcie jego honoru”.

Uczennica (Aneta Dziurawiec klęka, całuje sztandar, odbiera sztandar z rąk dyr. szkoły)

Uczeń mówi:

„My Uczniowie Zespołu Szkół im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego Prymasa Tysiąclecia w Łękach Górnych – przyjmując ten sztandar przyrzekamy otaczać

go czcią i dbać o to – by właściwym postępowaniem i rzetelną nauką pracować na dobre imię szkoły, naszej wsi i naszej ojczyzny”.

PROWADZĄCY

W obecności szanownych gości i społeczności Zespołu Szkół w Łękach Górnych przedstawiciele społeczności uczniowskiej złożą ślubowanie na otrzymany sztandar.

Proszę o wystąpienie przedstawicieli uczniów do ślubowania (ucz. podchodzą, stają bokiem do publiczności, wzrok skierowany w stronę sztandaru, palce prawej ręki wyciągnięte w stronę sztandaru: 9 uczniów 3 harcerzy chłopców)

- Bacność!
- Do ślubowania!

(sztandar pochylony do przodu, tekst czyta uczeń Dominik Karaś)

„My Uczniowie Zespołu Szkół w Łękach Górnych w obecności naszych rodziców, nauczycieli i zaproszonych gości – Naszej Ojczyźnie – Rzeczypospolitej Polskiej, Patronowi i Tobie Szkoło – uroczymy ślubujemy:

- Uczciwą nauką i pracą służyć prawdzie, sprawiedliwości i pokojowi – **ŚLUBUJEMY**
- Wyrabiać w sobie silną wolę i koleżeństwo, uczynność, odwagę i prawdomówność – **ŚLUBUJEMY**
- Strzec honoru i dobrego imienia naszej szkoły – **ŚLUBUJEMY**
- Z młodzieńczym zapałem i wiarą wytrwania pod tym sztandarem jednoczyć wysiłki dla dobra szkoły, miasta i Ojczyzny – **ŚLUBUJEMY**

Oddanie hołdu sztandarowi przez ślubujących.

PROWADZĄCY

Po ślubowaniu.

Delegacje uczniowskie po ślubowaniu do szeregu wstąp!

Spocznij!

Teraz odbędzie się prezentacja sztandaru

(krótka defilada)

- Do prezentacji sztandaru!

Kolor rozmiar itp.

Wyrowadzenie sztandarów.

PROWADZĄCY

Proszę Państwa o powstanie.

Bacność !

Poczty sztandarowe po uroczystości wyprowadzić.

(po wyprowadzeniu)

Spocznij!

Prowadzący

W tej uroczystej chwili w imieniu Komitetu organizacyjnego prosimy o odsłonięcie i poświęcenie tablicy upamiętniającej ten dzień.

Bardzo proszę o dokonanie tego aktu: bp ordynariusza Andrzeja Jeża, ks dziekana Franciszka Pacholika, Burmistrza Pilzna panią Ewę Gołębiowską, przedstawiciela Kuratorium Marię Krzak (!) , Dyrektora Szkoły pana Grzegorza Stawarza, przedstawiciela Rady Rodziców panią Barbarę Błońską oraz przedstawiciela Samorządu Uczniowskiego Dominika Karasia

Prosimy delegację o przejście do budynku szkoły.

Następuje odsłonięcie i poświęcenie pamiątkowej tablicy

PROWADZĄCY

Nadszedł moment, aby poprosić o zabranie głosu naszych szanownych gości.

- Prosimy o zabranie głosu Burmistrz Pilzna panią Ewę Gołębiowską

- Proszę o zabranie głosu

Czy ktoś z gości chciałby jeszcze zabrać głos?

(ewentualne przemówienia)

PROWADZĄCY

Zapraszamy Państwa do obejrzenia części artystycznej. Przygotowaną przez uczniów naszej szkoły .

Patronat tak wyjątkowej osoby to wyzwanie dla nas, uczniów, i dla naszych nauczycieli.

Zamierzamy mu sprostać, pamiętając wciąż o słowach Prymasa wyryte na pamiątkowej tablicy umieszczonej w naszej szkole: „Chociażby życie nasze było najtrudniejsze, najcięższe, zachowajmy ufność i wiarę, że na świecie zwycięża tylko miłość”.

Wierzymy, że możemy godnie realizować ideały, w które wierzył nasz Patron. Staramy się propagować wartości cenne w każdym czasie, takie jak: miłość, dobroć, sprawiedliwość.

Wciąż na nowo rozpatrujemy to, czego dokonał, co wniósł do polskiego Kościoła polskiego i jak wzbogacił naszą ojczyznę. Jego wielkie dziedzictwo: duchowe, moralne, duszpasterskie, kulturowe, historyczne, dziedzictwo myśli społecznej i politycznej, jest naszym drogowskazem.

Dz. I: Wielki Kardynał Prymas Tysiąclecia
 (tak był nazwany przez Ojca Świętego)
 jako dąb mocny wyrósł nad stulecia
 Na cześć i chwałę plemienia polskiego!
 Niech Mu oddadzą cześć i podziwienie,

Bo ponad ludzkie wznosi się stworzenie.

Bohaterem dzisiejszego dnia jest kardynał Stefan Wyszyński, ale jesteśmy też nimi my wszyscy, którzy go sobie wybraliśmy. Dlatego chcemy Wam opowiedzieć o naszym patronie tak, jak go postrzegamy, zwrócić waszą uwagę na te aspekty jego życia, które w nas budzą wielkie poruszenie, na te jego dokonania, które poruszają nas jak kamień powodujący lawinę. Prześledźcie z nami ten życiorys, który zapisał się na kartach historii kraju złotymi zgłoskami.
 . Życzenie Chopin

Dz. II : W nadbużańskiej Zuzeli w rodzinie organisty Stanisława Wyszyńskiego przychodzi na świat chłopiec imieniem Stefan. W latach dziecięcych i młodości osobowość przyszłego Prymasa kształtowała rodzina. W jednym z kazań wygłoszonych w rodzinnej miejscowości wspominał:

Kardynał: „ W pamięci został mi obraz Matki Boskiej Częstochowskiej, przed którym modlił się ojciec i wcześniej utracona matka. Tu ojciec spędzał chwile wolne od pracy przy budowie kościoła. Bóg obdarzył go głęboką religijnością i darem modlitwy, której pozostał wierny do końca swoich dni”.

Dz. III.: Pan Stanisław swoje życie poświęcał całkowicie służbie Kościołowi oraz obronie wiary katolickiej, prześladowanej przez carat. Ksiądz Prymas nieraz sięgał pamięcią do czasów, gdy nocą ojciec zabierał go w odległe lasy, gdzie wraz z innymi gospodarzami stawiali krzyże na drogach i różnych kopcach.

Wśród tyłu dróg

Dz. IV: Dzieciństwo i młodość człowieka dorastającego do wielkości kształtują trudne losy ojczyzny i wielka wojna, która zastała go u progu dorosłości. Będąc rówieśnikiem XX wieku od początku doświadcza jego trudów. To z powodu wojny przerywa naukę w Warszawie i przenosi się do gimnazjum w Łomży. Ale nie poddaje się, trudno go złamać.

Dz. V. Kapłanem zostaje już w wolnej Polsce, w roku 1924, a przez kolejne lata pracuje nad doktoratem. Gdy na początku lat trzydziestych zostaje wikarym w Przedczu, daje się poznać jako kapłan żywo zainteresowany dolą i niedolą swoich owieczek. Nie poprzestaje też na tej posłudze, wydaje miesięcznik „Ateneum Kapłańskie”, prowadzi uniwersytet robotniczy, działa w związkach zawodowych. Jest blisko ludzi, blisko społeczeństwa, które wykuwa od nowa dobrobyt swej ojczyzny, nie widząc jeszcze na horyzoncie chmur nowej okupacji.

Etiuda C-moll chopin

A gdy przychodzi wojna, staje do wypełnienia patriotycznych obowiązków. W Powstaniu Warszawskim, tym zrywie ku wolności, ale i godności, był kapelanem Armii Krajowej i szpitala polowego.

Pałacyk Michła

Po wojnie jego zapał duszpasterski i chęć działania dla dobra Kościoła i ludzi zostaje doceniony przez kościelnych hierarchów. W wieku 45 lat zostaje biskupem, a w dwa lata później arcybiskupem metropolitą gnieźnieńskim i warszawskim oraz prymasem Polski. Czasy są trudne i niejednokrotnie przyjdzie mu dowodzić, że umie stanąć po właściwej stronie. Stronie człowieka szukającego pomocy i oparcia.

Chopin Preludium e-moll

Dz. V: „Pasterzu najpotężniejszy

Pasterzu wybrany
 Spośród potężnych – najpotężniejszy
 Spośród miłosiernych – najmiłosierniejszy
 Spośród łagodnych – najłagodniejszy
 Twoją siłę i hart ducha sprawdził Bóg
 Gdy kazał Ci żyć w zniewolonej Ojczyźnie
 A potem powołał Cię, byś strzegł Jego trzody

Postawił przed Tobą zadanie przeogromne
 „Paś baranki i owce moje”
 Gdy zewsząd czyhają wilki potężne i przebiegłe
 A szatan rzecze: „Uderzę pasterza, a rozproszą się owce”
 Czy można odrzucić Chrystusa i wszystko to,
 Co On wniósł w dzieje człowieka?
 Czy można powiedzieć Chrystusowi: Nie!?
 Czy można odepchnąć to wszystko?
 Oczywiście, że można. Człowiek jest wolny.
 Może powiedzieć Bogu: Nie!
 Człowiek może powiedzieć Chrystusowi: Nie!
 Ale pytanie zasadnicze: Czy wolno i w imię czego wolno?

Dz VII: Czas, w którym przyszło kierować Kościołem w Polsce Słudze Bożemu Kardynałowi Wyszyńskiemu, był wyjątkowy. Kraj zniszczony. Świątynie stolicy zburzone w 90%, duchowości ojczyściej zagraża ateistyczny reżim. Musiał zmagać się z zamykaniem seminariów i szkół zakonnych, rozwiązywaniem organizacji katolickich i będącym na porządku dziennym brakiem poszanowania godności człowieka oraz wartości ogólnoludzkich. W tej sytuacji stwierdził:

Prymas: „Wszystko postawiłem na Maryję i to Jasnogórską”
 Bethoween coriolano

Dz IX: Właśnie w Maryi Prymas znalazł ratunek dla udręczonego polskiego Kościoła i dla całego Narodu. W imię Maryi i z Jej pomocą bronił wiary, chrześcijańskiego modelu życia i wartości humanistycznych, w które wierzył. Ósmego maja 1953 r. Episkopat Polski uchwalił na Wawelu memoriał napisany przez Prymasa, w którym Stwierdza on między innymi:

Prymas: „Rzeczy Bożych na ołtarzach cezara składać nie wolno. Non possumus” – nie możemy.

Głos I: Opór jest bezcelowy. Proszę zabrać jakieś rzeczy, to może potrwać długo...

Głos II: Aha, koszty pobytu księdza w odosobnieniu w całości pokrywa państwo.

Narrator: Jest 28 września 1953 r., radio Wolna Europa podaje komunikat.

Nagranie Kochani bracia, rodacy! Właśnie nadeszła wiadomość o aresztowaniu Jego Eminencji księdza kardynała Stefana Wyszyńskiego, prymasa Polski. Przypominają się nam słowa, jakie ksiądz prymas wypowiedział w czasie ostatniej procesji Bożego Ciała: „Biskupi polscy pójną śladami swych wielkich poprzedników, jeśli zajdzie potrzeba, wiarę swoją zaświadczą męczeństwem”.

Dz. IX.: Był więziony przez trzy lata... bez wyroku. Przewożony z miejsce na miejsce, szkalowany, przedstawiany publicznie jako zdrajca narodu. Cierpiał, a wraz z nim ci wszyscy, którzy szukali wówczas oparcia w Kościele, pozostawionym nagle bez charyzmatycznego przywódcy. Ale on wciąż myślał o narodzie, o ludziach, którym zdecydował się służyć.

Prymas: „Gdy będę w więzieniu, a powiedzą wam, że Prymas zdradzał sprawy Boże – nie wiercie. Gdyby mówili, że Prymas ma nieczyste ręce – nie wiercie. Gdyby mówili, że Prymas stchórzył – nie wiercie. Gdy będą mówili, że Prymas działa przeciw narodowi i własnej Ojczyźnie – nie wiercie. Kocham Ojczyznę więcej niż własne serce i wszystko, co czynię dla Kościoła, czynię dla niej. Prymas nigdy nie zdradził i nie zdradzi sprawy Kościoła, choćby miał za to zapłacić życiem i własną krwią”.

.Mozart Fantasia D-moll

Boże,
 Wielki jak wszystkie lądy i wody na kuli ziemskiej.
 Proszę Cię dziś,
 proszę Cię tu,
 i proszę Cię teraz,
 pomóż mi.
 Dodaj mi sił,
 bym zdołał przetrwać.
 Moja tęsknota za domem,
 Panie Boże,
 jest tak głęboka jak ocean,
 gorąca jak wulkan wrzącej lawy.
 Spojrzenie pełne smutku
 z perłowymi łzami
 przypomina mokry, jesienny deszcz
 pełen chłodnych barw.
 Marzę sobie,
 iż może kiedyś, Boże,
 odetchnę czystym powietrzem,
 poczuję smak wolności,
 wolności tak długo
 przeze mnie oczekiwanej.

Dz. V: W zapiskach więziennych Prymasa pod datą 17 stycznia 1954 r. czytamy prorocze dla zwolenników stalinizmu słowa:

Prymas: Sposób potraktowania mnie uważam za krzywdę mi wyrządzoną i zniewagę nie tylko osobistą, ale i dla Kościoła. Stwierdzenie faktu, że w Polsce istnieją zamaskowane obozy koncentracyjne, w 10 lat po odzyskaniu wolności, bardziej boli niż rany i choroby ciała. Nie mam możliwości kontaktować się ze społeczeństwem, gdyż jestem odeń odgradzony kordonami. (...) Co bowiem było możliwe wobec jednego z Polaków, może stać się wobec każdego z 25 milionów ludzi

.Dz I: Jako człowiek głębokiej wiary i nadziei, trzyletni okres uwięzienia wykorzystał na pogłębienie życia wewnętrznego, przygotowanie programu Wielkiej Nowenny i Ślubów

Narodu, które zostały odnowione 26.VIII.1956 r. oraz przygotowanie obchodów Tysiąclecia Chrztu Polski.

Dz II : Śluby Jasnogórskie były szczytowym punktem maryjnej drogi Prymasa Tysiąclecia-drogi, która wśród cierpień osobistych i całego narodu prowadziła od zawierzenia siebie po oddanie w niewolę miłości Maryi całej Polski.

Jan Paweł II Ślubujemy wierność Bogu, Kościołowi i Maryi. Będziemy bronić trwałości małżeństw, rodzin, poczętego życia; solidarności i miłości społecznej. Jasnogórskie Śluby to karta praw człowieka i narodu

Królowo Polski przed Twym tronem

Odnówić śluby nasze chcemy.

By jak przed laty znów powiedzieć,

Że przyrzekamy, ślubujemy:

Wolności wiary i Kościoła

za wszelką cenę strzec będziemy.

Królowo Polski - przyrzekamy,

Królowo Polski - ślubujemy.

Jest zakątek na tej ziemi

18 listopada 1965 r., biskupi polscy obecni na II Soborze Watykańskim wystosowali listy do episkopatów 56 krajów z zaproszeniem do udziału w obchodach [1000-lecia Chrztu Polski](#). W liście do Episkopatu Niemiec, podpisanym przez 36 biskupów polskich, znajdują się znamienne słowa przebaczenia i prośba o przebaczenie.

Prymas: W tym jak najbardziej chrześcijańskim ale i bardzo ludzkim duchu wyciągamy do Was, nasze ręce oraz udzielamy wybaczenia i prosimy o nie. A jeśli Wy - biskupi niemieccy i Ojcowie Soboru po bratersku wyciągnięte ręce ujmiecie, to wtedy dopiero będziemy mogli ze spokojnym sumieniem obchodzić nasze Millennium w sposób całkowicie chrześcijański".

Tej lekcji – trudnej sztuki przebaczenia, udzielili światu biskupi polscy wraz z kardynałem Stefanem Wyszyńskim, zwracając się po dwudziestu latach od zakończenia wojny do biskupów niemieckich z prośbą o nawiązanie kontaktów... ludzkich.

Barka – podkład

Dz VI: Ukoronowaniem jego ofiarnej pracy i zmagania był wybór na Stolicę Piotrową Kardynała Karola Wojtyły, który przybrał imię Jan Paweł II. Po inauguracji swego pontyfikatu podczas audiencji dla Polaków, zwracając się do Prymasa Wyszyńskiego powiedział:

Papież: „Czcigodny i umiłowany Księżu Prymasie! Pozwól, że powiem po prostu, co myślę. Nie byłoby na Stolicy Piotrowej tego Papieża – Polaka, (...) gdyby nie było Twojej wiary, nie cofającej się przed więzieniem i cierpieniem, Twojej heroicznej nadziei, Twego zawierzenia bez reszty Matce Kościoła, gdyby nie było Jasnej Góry i tego całego okresu dziejów Kościoła w Ojczyźnie naszej, które związane są z Twoim biskupim i prymasowskim posługiwaniem”.

Uczeń 1

A zatem jaki był Prymas Tysiąclecia? Dlaczego wybraliśmy Go na patrona naszej szkoły?

Uczeń. 2

Dla patrzących z zewnątrz Stefan Kardynał Wyszyński, był postacią wyniosłą i surową. W rzeczywistości jednak dostojeństwo i królewski niemal sposób bycia łączył z wielką ewangeliczną dobrocią okazywaną każdemu na co dzień. Ujmujący, bezpośredni i pełen prostoty, dla wszystkich życzliwy.

Uczeń 3

Potrafił żartować i szczerze się śmiać. Umiał być przyjacielem, dobrym bratem, członkiem rodziny, synem. W pamięci osób bliskich pozostał jako Ojciec: kochający, serdeczny, nasz.

Uczeń 4

Był wymagający – najbardziej od siebie, tego samego oczekiwał też od innych – dokładny, rzetelny, rozważny, obowiązkowy i systematyczny.

Uczeń 5

W każdej życiowej sytuacji za przewodnią uważał cnotę miłości, nie żywiąc do nikogo uczuć nieprzyjaznych.

Uczeń 6

Wartości, które głosił to: bezwarunkowe poszanowanie życia i godności każdego człowieka, uznanie prymatu rodziny, obrona ziemi i własności, obrona godności pracy i praw ludzi pracujących, szacunek dla kultury i dziedzictwa narodowego.

Uczeń 7

Prymas Wyszyński był wielkim miłośnikiem i obrońcą języka polskiego. Przemawiał piękną polszczyzną. Często mówił o prawie narodu do własnego języka, nie zniekształconego i nie pobrudzonego przez naloty i śmieci.

Uczeń 8.

Protestował przeciw zniekształconej historii i literaturze, zaplanowanych jako programy wychowania młodzieży. „Możemy mieć szacunek dla wielu zdobyczy innych narodów, ale wierność ślubowaliśmy naszej polskiej Ojczyźnie.”- mówił.

Uczeń 9.

Mówił, że kultura powstaje przez miłość ludzi, do tego co rodzime, najbliższe, co stanowi o tożsamości człowieka i narodu.

Uczeń 10.

„Był człowiekiem wolnym i uczył nas, swoich rodaków prawdziwej wolności. Był niestrudzonym rzecznikiem godności każdego człowieka oraz dobrego imienia Polski pośród narodów Europy i świata” - mówi o nim Jan Paweł II.

Uczeń 11

Jego kultura osobista i polityczna była i jest doceniana nawet przez ideowych przeciwników. Jego zdaniem, „bogate życie wewnętrzne i osobiste cnoty jednostki: miłość bliźniego, bezinteresowność, cierpliwość i wytrwałość, objawiają się na zewnątrz w działaniu na rzecz dobra”.

Pięknie żyć

Prowadzący : Na koniec chcielibyśmy słowami prymasa przemówić do serc i umysłów tych młodych ludzi, którzy z naszej szkoły wyruszają w szeroki świat. Niech będą drogowskazem równie ważnym jak to, czego się nauczyli na lekcjach.

- „Droga młodzieży! Jeśli umiesz patrzeć w przyszłość (...) musisz postawić sobie wielkie wymagania. Musisz wychowywać się w duchu ofiary i do ofiar się uzdalniać. Może bowiem przyjść taka chwila, w której tylko ofiarą będzie można zagwarantować wolność Ojczyźnie”.

- „Nie wolno lekceważyć przeszłości,. Może niekiedy jest ona opatrnie wyjaśniana. Aby ocenić przeszłość przykłada się szklą współczesności, zapominając o najbardziej podstawowym wymaganiu metodologii w badaniu dziejów”.

- „Stańcie teraz wobec rzeczywistości rodzimej i zapytajcie każdy siebie: jakiej ja chcę Polski?. Czy chcesz Polski bez wiary w Boga i ludzi, a więc bez ideałów i wzlotów, bez zdolności do poświęcenia i ofiary?. Nawet na froncie w obliczu wroga trzeba w coś wierzyć, aby być zdolnym do bohaterstwa. Ale wiara i poświęcenie są potrzebne nie tylko na froncie wojennym, lecz także na froncie pracy, obowiązku, zawodu, nauki, codziennego trudu i wysiłku”.

-, Macie walczyć o Wasz postęp duchowy, o skromność, trzeźwość, dobre wychowanie, szacunek dla starszych, rodziców, wychowawców. Macie walczyć o dobry obyczaj towarzyski w domu, we współżyciu koleżeńskim, w szkole, na ulicy. Całemu światu – Ojczyźnie, Narodowi, rodzinie, dzieciom, młodzieży, wychowawcom...wszystkim potrzeba serca. Ciągle Was pouczam, że ten zwycięża kto miłuje, a nie ten kto w nienawiści depcze”.

Mieście nadzieję

PROWADZĄCY

Dziękujemy nauczycielom i uczniom zaangażowanym w przygotowanie tego przedstawienia.

Nasza uroczystość dobiega już końca. Mamy nadzieję, że chwile spędzone z nami na długo zapadną w Państwa sercach.

Na zakończenie proszę o zabranie głosu Pana dyrektora

PROWADZĄCY

Nasza uroczystość dobiega już końca. W imieniu całej społeczności szkolnej pragnę jak najserdeczniej podziękować Państwu za uświetnienie tej historycznej uroczystości swoją obecnością. Dziękujemy tak licznie zgromadzonym absolwentom naszej szkoły za pamięć i dzisiejszą obecność.

Świadomość tego, że tak wiele osób i instytucji nas wspiera, słowami, życzliwą aprobatą dla naszych działań – jest dla nas inspiracją i bodźcem do jeszcze lepszej i skuteczniejszej pracy.

Dziękujemy.

PROWADZĄCY:

Zapraszamy Państwa do obejrzenia szkoły, w ogromnym skrócie poznać prace szkoły, ucznia i nauczyciela. Prosimy o wpisy do kroniki szkolnej.

...